ॐ श्रीमहादेव्यै नमः

॥ अथ श्रीदेव्यपराधक्षमापनस्तोत्रम् ॥

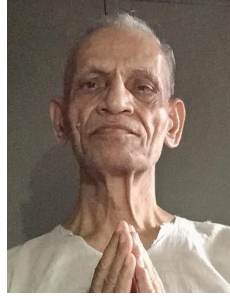
(मराठी अभंगपदांसह)

न मन्त्रं नो यन्त्रं तदपि च न जाने स्तुतिमहो न चाह्वानं ध्यानं तदपि च न जाने स्तुतिकथाः । न जाने मुद्रास्ते तदपि च न जाने विलपनं परं जाने मातस्त्वदनुसरणं क्लेशहरणम् ॥ १॥ (यमनसभलग १७ शिखरिणी)	देवी तुझे स्तोत्र / पूजा मंत्र तंत्र / आवाहन ध्यान / ठाऊकी ना ।।१।। पौराणिक कथा / त्याही न वाचील्या / आळवणी मुद्रा / कैसे कांही ।।२।। मात्र एक ठावे / त्वदनुसरण / हरवील क्लेश / माझे सारे ।।३।।
विधेरज्ञानेन द्रविणविरहेणालसतया विधेयाशक्यत्वात्तव चरणयोर्या च्युतिरभूत् । तदेतत् क्षन्तव्यं जननि सकलोद्धारिणि शिवे कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥ २॥ (यमनसभलग १७ शिखरिणी)	शास्त्र विधि मज / नाही ना माहीत / धनविहीनता / आळसही ।।४।। ऐशा कारणांनी / दूरच राहीलो / चरणांपासून / मी गे माये ।।५।। दुबळी कारणे / ऐसी मी शोधीली / तरी क्षमा करी / मज माये ।।६।। असतो कुपुत्र / कुमाता नसते / शिवानी सर्वांना / उद्धरीते ।।७।।
पृथिव्यां पुत्रास्ते जननि बहवः सन्ति सरलाः परं तेषां मध्ये विरलतरलोऽहं तव सुतः । मदीयोऽयं त्यागः समुचितमिदं नो तव शिवे कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥ ३॥ (यमनसभलग १७ शिखरिणी)	जाणतो आहेत / सुपुत्र बहुत / मी तरी विरळा / पुत्र तुझा ।।८।। म्हणूनी कां माये / मला टाकायचे / अव्हेरीते काय / माय पुत्रा ।।९।। असतो कुपुत्र / कुमाता नसते / शिवानी सर्वांना / उद्धरीते ।।१०।।

जगन्मातर्मातस्तव चरणसेवा न रचिता न वा दत्तं देवि द्रविणमपि भूयस्तव मया । तथापि त्वं स्नेहं मयि निरुपमं यत्प्रकुरुषे कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति ॥ ४॥ (यमनसभलग १७ शिखरिणी)	जगदंबे तुझे / चरणांची सेवा / नाही ना मी केली / अंमळही ।।११।। इतुकेही नाही / धन मी अर्पिले / तरीही तू माते / मजवरी ।।१२।। अपरंपारशा / स्नेहाने मायेने / मज जोजवीले // कबूल तें ।।१३।। असतो कुपुत्र / कुमाता नसते / शिवानी सर्वांना / उद्धरीते ।।१४।।
परित्यक्त्वा देवान् विविधविधसेवाकुलतया मया पञ्चाशीतेरधिकमपनीते तु वयसि । इदानीं चेन्मातस्तव यदि कृपा नापि भविता निरालम्बो लम्बोदरजननि कं यामि शरणम् ॥ ५॥ (यमनसभलग १७ शिखरिणी)	हें करूं तें करूं / ऐसेच करीत / राहीलो देव ना / आठवले ।।१५।। आणि आतां झाले / वय पंचाऐंशी / दीन दुबळा मी / तुझे पायी ।।१६।। फटकार माझा / तूही करशील / जाऊं मी कोठे गे / विचारी गे ।।१७।।
श्वपाको जल्पाको भवति मधुपाकोपमगिरा निरातङ्को रङ्को विहरति चिरं कोटिकनकैः । तवापर्णे कर्णे विशति मनु वर्णे फलमिदं जनः को जानीते जननि जननीयं जपविधौ ॥ ६॥ (यमनसभलग १७ शिखरिणी)	तू जरी अपर्णा / तुझ्या स्तवनाच्या / शब्दांनी घडती / चमत्कार ।।१८।। चंडालांची वाणी / मधुर बनते / दरिद्री होतात / कोट्याधीश ।।१९।। पामरचि आम्ही / नाही ना जाणीतो / तुझ्या नामध्याने / साध्य काय ।।२०।।
चिताभस्मालेपो गरलमशनं दिक्पटधरो जटाधारी कण्ठे भुजगपतिहारी पशुपतिः । कपाली भूतेशो भजति जगदीशैकपदवीं भवानि त्वत्पाणिग्रहणपरिपाटीफलमिदम् ॥ ७॥ (यमनसभलग १७ शिखरिणी)	दिगंबर शंभू / डोईवरी जटा / चिताभस्म अंगी / लेपलेले ।।२१।। विष प्राशूनीया / गळां सर्पमाळ / ऐसा विचरतो / पशुपति ।।२२।। कवट्यांचा हार / लेवीतो तरीही / भूतेश मिरवे / जगदीश ।।२३।। त्यालाच त्रिवार / तूंच वरलेस / तुझ्याच प्रभावें / महेश तो ।।२४।।

न मोक्षस्याकाङ्क्षा भवविभववाञ्छापि च न मे न विज्ञानापेक्षा शशिमुखि सुखेच्छापि न पुनः । अतस्त्वां संयाचे जननि जननं यातु मम वै मृडानी रुद्राणी शिव शिव भवानीति जपतः ॥ ८॥ (यमनसभलग १७ शिखरिणी)	नको मज मोक्ष / नको वैभवही / नकोच विशेष / ज्ञान सुद्‌धा ।।२५।। नाहीच कसल्या / सुखाचीही आशा / प्रार्थना आहे गे / इतुकीच ।।२६।। केवळ जपत / तुझे गोड नांव / जन्म हा व्यतीत / होऊं दे ना ।।२७।।
नाराधितासि विधिना विविधोपचारैः किं रुक्षचिन्तनपरैर्न कृतं वचोभिः । श्यामे त्वमेव यदि किञ्चन मय्यनाथे धत्से कृपामुचितमम्ब परं तवैव ॥ ९॥ (तभजजगग १४ वसंततिलका)	नाही विधियुक्त / उपचारयुक्त / आराधना म्यां गे / कधी केली ।।२८।। जाणतो नसावी / रुक्ष वटवट / करावे पूजन / भक्तियुक्त ।।२९।। ठावें असूनही / नाही ना घडत / तूच माझी बुद्‌धि / योग्य करी ।।३०।।
आपत्सु मग्नः स्मरणं त्वदीयं करोमि दुर्गे करुणार्णवे शिवे । नैतच्छठत्वं मम भावयेथाः क्षुधातृषार्ता जननीं स्मरन्ति ॥ १०॥ (पादे पादे ११ अक्षराणि उपजाति)	संकटी पडतां / तुज आठवतो / एरव्ही कां नाही / ध्यान होते ।।३१।। नाठाळपणा हा / माझा जरी होतो / भुकेजलें मूल / रडतें ना ।।३२।। ऐसे जाणूनीया / मजवरी कृपा / सदैव ठेवी गे / माते शिवे ।।३३।।
जगदम्ब विचित्रमत्र किं परिपूर्णा करुणास्ति चेन्मयि । अपराधपरम्परापरं न हि माता समुपेक्षते सुतम् ॥ ११॥ (१०-११-१०-११)	मजवरी कृपा / ऐसी ठेवण्याने / जगावेगळेसे / नाही कांही ।।३४।। मुलाने कितीही / अपराध केले / माता मुलास ना / अव्हेरीते ।।३५।।
मत्समः पातकी नास्ति पापघ्नी त्वत्समा न हि । एवं ज्ञात्वा महादेवि यथायोग्यं तथा कुरु ॥ १२॥ (अनुष्टुप्)	मजसम पापी / नसेल कोणीही / तुजसम नाही / पापहारी ।।३६।। ऐसे जाणूनीया / माते महादेवि / यथायोग्य जैसे / तैसे करी ।।३७।।

॥ॐ तत्सदिति श्रीमच्छङ्कराचार्यविरचितं श्रीदेव्यपराधक्षमापनस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥	सर्वापराधांची / देवीकडे क्षमा / मागण्यास स्तोत्र / पावलें हें ।।३८।। शंकराचार्यांनी / केलें ऐसे स्तोत्र / सर्व पामरांना / जागवाया ।।३९।। म्हणूं भक्तिभावें / महादेव्यै नमः / श्रीजगज्जनन्यै / नमो नमः ॥४०॥

देवीनेच सेवा । अभंगपदांची । करून घेतली । ऐसे रीती ॥

तिचेच चरणी । चाळीशी अर्पण । विनीत श्रीपाद । अभ्यंकर ॥

शुभमस्तु !

-o-O-o-